Hehkuva Hiillos

LEHTI HENGELLISEN ELÄMÄN SYVENTÄMISEKSI
PYHIEN ISIEN HENGESSÄ

N:o 1 | 19. VUOSIKERTA | 1962

Pyhä Tiihon Sadonskilainen:

Hengellistä mietiskelyä

20. Näet laivan, joka on merihädässä aaltojen heiteltävänä. Ajattele, että tällainen on elämämme tämän maailman merellä: hätää ja monenlaisia vaaroja myrskyävässä aallokossa. Opi siksi usein ja hartaasti rukoilemaan ja huokauksin kääntymään Kristuksen, viisaan ohjaajan puoleen, ettei Hän antaisi purtesi hukkua ahdistusten aaltoihin, vaan johdattaisi sinut ikuisen elämän tyyneen ja vaarattomaan satamaan.

21. Näet kynttilän palavan ja sammuvan. Tämä esimerkki opettaa sinut tajuamaan, että elämämmekin kynttilän lailla palaa ja sammuu. Siispä muistaen loppua, josta emme tiedä, minä päivänä ja hetkenä se tulee, odottakaamme sitä alituisesti.

(Luvut 22—27 ks. Hehkuva Hiillos N:o 4/61)

28. Näet tai kuulet, että maallinen hallitsija runsaasti palkitsee palvelijansa hänen tekemistään palveluksista. Ajattele tällöin, kuinka Kristus, taivaallinen, iankaikkinen Kuningas, on palkitseva ja kunnioittava uskollisia palvelijoitaan omassa valtakunnassaan totisen lupauksensa mukaan: mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut, sen Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat (1 Kor 2:9), ja vielä: "Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niinkuin aurinko" (Matt 13:43), "eivätkä tämän nykyisen ajan kärsimykset ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä heihin" (Room 8:18). Silloin he saavat nähdä, mitä silmä täällä ei ole voinyt nähdä, ja kuulla, mitä korva täällä ei ole voinut kuulla, ja

JOHANNES MOSKOS:

Hengellinen niitty

5. LUKU

Abba Polykronioksen kertomus kolmesta munkista

"Hyvin teet, veli, kun huolehdit omasta sielustasi."

Abba Polykronios kertoi meille näin sanoen: Jordanin Tornien luostarissa eli muuan veli. Hän ei välittänyt sielunsa tilasta. Sunnuntaipäivän rukoussääntöä hän ei täyttänyt milloinkaan. Jonkun ajan kuluttua näen tuon välinpitämättömän veljen kilvoittelevan suurella innolla ja tosi harrastuksella. Sanon hänelle: "Hyvin teet, veli, kun huolehdit omasta sielustasi." Hän vastaa minulle: "Abba, pian kuolen." Ja kolmen päivän kuluttua vanhus kuoli.

Sama Uuden Lauran abba presbyteri Polykronios kertoi minulle seuraavaa: Olin kerran Tornien luostarissa. Siellä kuoli muuan veli. Taloudenhoitaja sanoi minulle: "Osoita rakkautta, veli, ja tule kanssani kantamaan kuolleen veljen jäämistöä aittaan." Kun kannoimme jäämistöä, näen taloudenhoitajan itkevän. Sanon hänelle: "Abba, mikä sinulle tuli? Miksi itket?" Hän vastaa minulle: "Tänään kannan veljeni jäämistöä. Kahden päivän kuluttua toiset kantavat minun jäämistööni." Ja kolmantena päivänä taloudenhoitaja kuoli, niinkuin hän oli puhunut.

---

tuntea, mitä sydämeen ei ole täällä noussut. Silloin "heidän sydämensä on iloitseva eikä kukaan ota heiltä pois heidän iloaan" (Joh 16: 22). Silloin saavat lohdutuksen ne, jotka nyt itkevät; silloin tulevat ravituiksi ne, jotka nyt isoavat ja janoavat vanhurskautta; silloin tulevat rikkaiksi ne, jotka nyt ovat puutteessa; silloin vastaanottavat valtakunnan ne, joita nyt vanhurskauden tähden vainotaan. Silloin he ottavat Herran kädestä vastaan kaiken, mihin nyt uskolla ikäänkuin kuvastimesta ja arvoituksin katsovat ja johon toivon siivittäminä pyrkivät. Silloin jokainen iloitsee Herrassa ja henkensä riemussa huudahtaa: "Hän pukee minun ylleni autuuden vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan, yljän kaltaiseksi Hän minut seppeloi ja niinkuin morsiamen koristaa minut kauneudella" (Jes 61: 10). Tämä mietiskely opettakoon sinua olemaan välittämättä tämän maailman kunniasta ja aina tavoittelemaan sitä toista kunniaa, uskollisesti palvelemaan Kristusta, taivaallista Kuningasta, jotta yhdessä Hänen valittujensa kanssa olisit Hänen armostaan otollinen perimään Hänen kunniansa.

(Suom. A.K.)

6. LUKU

Saman isän kertomus

Tähdestä, joka kulki kuolleen munkin yllä.

Presbyteri abba Polykronios kertoi meille kuulleensa abba Konstantinokselta, Jumalansynnyttäjän "Uudeksi" kutsutun luostarin igumenilta, erään veljen kuolleen Jerikon sairaalassa. Otimme hänen maallisen majansa, kannoimme sen Tornien luostariin haudataksemme hänet sinne. Sairaalasta lähtemishetkestä alkaen aina Tornien luostariin saapumiseen saakka ei taivaalta vainajan yläpuolelta tähti sammunut. Se liikkui mukana näkyen aina siihen asti, kunnes laskimme hänet maan poveen.

7. LUKU

Tornien luostarin igumenin tehtävistä kieltäytyneen vanhuksen elämä ja kuolema

"Mikä on Jumalalle mieleen, sen teen."

Eräs vanhus eli Tornien luostarissa. Luostarin igumenin kuoleman johdosta presbyterit ja toiset veljet tahtoivat tehdä hänestä igumenin, koska hän oli suuri ja erittäin hyveellinen vanhus. Mutta vanhus kutsui veljet luokseen sanoen heille: "Sallikaa, isät, minun itkeä syntejäni. En pysty huolehtimaan sieluista. Tämä on suurten isien, sellaisten kuin Antonioksen, Pakomioksen, Theodoroksen ynnä muiden työtä." Veljet eivät jättäneet häntä kuitenkaan hetkeksikään rauhaan, vaan pyysivät häntä igumenikseen. Mutta vanhus ei suostunut. Kun veljet häntä hellittämättä vaivasivat pyynnöillään, hän sanoi kaikille: "Sallikaa minun rukoilla kolme päivää. Mitä Jumala käskee minun tehdä, sen teen." Silloin oli perjantaipäivä. Sunnuntaina varhain aamulla vanhus kuoli.

Suom. *Tapani Repo.*

VELJESVIESTI

Ortodoksisen Veljestön hiljaiset päivät vietettiin tammikuun 20—21 päivinä Viinijärvellä Taipaleen ortodoksisessa seurakunnassa. Veljestön kunniajohtajan, korkeasti pyhitetyn arkkipiispa Paavalin saavuttua Viinijärvelle kokoonnuttiin Taipaleen kirkkoon, jossa isä Aleksanteri toimitti rukouspalveluksen kaikkein pyhimmälle Jumalansynnyttäjälle. Tämän jälkeen siirryttiin pappilaan, ja isä Erkki tervehdyspuheessaan sanoi mm., että nyt oli kokoonnuttu lähelle niitä seutuja, jossa Ortodoksisen Veljestön toiminta parikymmentä vuotta sitten pääsi alkamaan. Hän kertoi, kuinka tämän järjestön olivat uudessa Valamossa perustaneet nuoret isät, veljet ja sisaret, jotka Itä-Karjalassa aito-ortodoksisessa ympäristössä työskentelevinä olivat siellä hehkuvan innon ja rakkauden ortodoksista uskoa kohtaan saaneet, ja hän muisteli lämmöllä Joensuun pappilassa pidettyjä ensimmäisiä kokouksia sekä vanhan rovasti Mikaelin siellä aloitteleville pappisveljille lausumia sanoja. Myöhemmin järjestön elämässä on ollut lamakausia, mutta toiminta ei silti lakannut. Innostuksen tilalle on tullut kokemus, ja niin Veljestö on osoittautunut elinvoimaiseksi.

Veljestön vuosikokouksen avasi sen johtaja, isä Lauri. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin isä Erkki ja sihteeriksi veli Viktor. Kun toimintakertomus ja tilit oli hyväksytty ja tilivelvollisille vastuuvapaus

myönnetty, valittiin erovuoroiset isä Erkki ja isä Arvi uudelleen järjestön johtoon. Jäseniltä kannettava vuosimaksu pysytettiin edelleen 500 markan suuruisena (aviopuolisoilta kuitenkin vain 700 mk) ja tähän jäsenmaksuun sisältyy edelleen Hehtuvan Hiilloksen tilausmaksu. joka on muilta tilaajilta 150 markkaa. Hyväksyttyyn toimintasuunnitelmaan otettiin mm. jälleen uudeksi kirkkolaululevyn valmistaminen. Veljestön vanhoja julkaisuja päätettiin ilmaiseksi luovuttaa seurakunnille ja Ortodoksisten Nuorten Liitolle. Seuraava vuosikokous luentopäivineen pidetään, jos Jumala suo, Lappeenrannan seurakunnassa. Virallisten asiain tultua käsitellyiksi vaihdettiin vielä mielipiteitä kuluvana vuonna pidettäväksi suunniteltujen papiston yleisten veljes- ja opintopäivien kokoontumisajasta ja -paikasta.

Vigilian Taipaleen kirkossa toimitti isä Lauri muitten isien osallistuessa polyeleoon. Laulusta huolehti vierailulle saapunut Joensuun mieskuoro, joka yhdessä Veljestön jäsenten kanssa oli kutsuttu illaksi kahville pappilaan. Tässä tilaisuudessa isa esipaimen kertoi matkastaan Konstantinopoliin ja Bulgariaan, valaisten esitystään heijastuskuvin. Sunnuntailiturgiassa palvelivat yhdessä isät Lauri, Aleksanteri, Leo (Merras), Erkki ja Dan. Isä Lauri saarnasi kehoittaen kuulijoitaan etsimään parannusta hengellisestä sokeudesta ja pyrkimään valoon. Jumalanpalveluksen päätyttyä kokoonnuttiin jälleen pappilaan. Tällä kertaa oli Veljestön jäsenten lisäksi kutsuttu sinne myös paikkakunnan ortodoksiset opettajat, joita olikin saapunut runsaslukuisesti. Kahvitarjoilun jälkeen esitelmöi isä Aleksanteri aiheesta "Raamattu ja jumalanpalvelus". Seuranneessa keskustelussa opettajat valittivat jumalanpalveluksiamme ja niiden symboliikkaa käsittelevän suomenkielisen kirjallisuuden vähyyttä. Isä Leo esitti 104 värikuvaa käsittävän, opetustarkoituksia varten valmistamansa läpikuultokuvasarjan kirkoistamme ja jumalanpalveluksiemme, lähinnä liturgian yksityiskohdista. Tähän kuvasarjaan liittyi myös kirkkolaulua ja papin lauselmia sisältävä ääninauha. Lopuksi keskusteltiin vielä siitä, millaisen kalenterimme tulisi olla. Veljestön hiljaiset päivät päättyivät isä Aleksanterin toimittamaan ehtoopalvelukseen. Isä Lauri esitti päivällispöydässä Veljestön puolesta pappilan emännälle kiitokset.

Veljestön jäseniä oli näille hiljaisille päiville saapunut ilahduttavan runsaasti, aina Helsingistä asti. Lisäksi oli jumalanpalveluksissa väkeä kirkko täydeltä ja myös esityksiä seurasi kiinnostunut kuulijakunta.

Sihteeri

HEHKUVA HIILLOS

toivottaa lukijoilleen voimia siunattuun paastokilvoitukseen ylösnousemuksen toivon ja ilon saavuttamiseksi.

HEHKUVA HIILLOS

Ortodoksinen Veljestö r.y.

Toimituskunta:

Arkkipiispa Paavali (vastaava) ja Aleksanteri Kasanko.

Osakeyhtiö Kuopion Kansallinen Kirjapaino